

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 82/2020
12.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Града Враћа“ у ликвидацији, из Враћа, чији је заступник Градско правобранилаштво из Враћа, ради новчаног потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Враћу, на седници одржаној 12.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Враћу.

Образложење

Основни суд у Враћу, решењем П1 887/17 од 19.03.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, без обзира на то што привредни суд не спроводи поступак ликвидације туженог, да се ради се о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима и спору поводом ликвидације привредног друштва, за које је према одредбама члана 7. став 1. и 524. – 548. Закона о привредним друштвима и 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за поступање у првом степену надлежан привредни суд према седишту привредног друштва у ликвидацији.

Привредни суд у Лесковцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 422/2018 од 13.02.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретної ситуацији не може применити одредба члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, на коју се Основни суд у Враћу позвао. Затим, да се ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као правног лица у ликвидацији ради накнаде штете, а да спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити да се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, нити неправилности у вези са поступком ликвидације, па да нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник

РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Тужба је поднета 08.06.2018. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење потраживања на име мање исплаћене зараде за мај, јун, јул и август 2016. године у износу од 91.663,70 динара и камате на тај износ у износу од 5.279,30 динара. Тужилац је поднеском од 06.08.2018. године преиначио тужбу истицањем тужбеног захтева, којим је тражио и да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете на основу изостале зараде за период од 29.12.2016. године до 14.02.2017. године за сваки месец рада износ од по 20.000,00 динара и обрачуна и уплати припадајуће доприносе на име обавезног социјалног осигурања.

Ликвидација привредног друштва прописана је одредбама члана 524 - 548 Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19). Одредбом члана 7. овог закона је прописано, да, у парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђеним овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва или предузетника, односно према месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, између осталог је прописано да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорносима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као привредног субјекта у ликвидацији, ради накнаде штете (предмет тужбеног захтева је новчано потраживање из радног односа), који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације, то је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић